

CHƯƠNG XI: KHU CHUÔNG NGỰA CỦA AUGIAS

-Vua Augias có rất nhiều đàn gia súc. Đó là một vương quốc rộng lớn với những đồng cỏ bạt ngàn. Nhà vua phải xây dựng những chuồng ngựa hết sức rộng lớn để chứa một số lượng gia súc đông không kể xiết. Người ta nói rằng nhà vua còn có gần ba nghìn bò sữa và bò mộng.

Nhưng Augias thật cực nhọc vì những chuồng ngựa đó từ ba mươi năm nay không được cạo rửa.

Thử tưởng tượng xem với một số lượng phân như thế thì môi trường phải ô nhiễm tới mức nào...

Eurysthée đột ngột dừng lại theo một thói quen cố hữu, vừa thỏa mãn vừa gây sự ngạc nhiên cho người đối thoại.

Hercule không có ý định làm cho nhà vua thỏa mãn về điều này, chàng kiên nhẫn đợi những lời tiếp theo.

Vì thế Eurysthée buộc phải nói tiếp:

- Thế nào? Ngươi có ý niệm gì về những điều ta nói hay không?
- Thần chẳng có chút ý niệm nào cả. - Her-cule trả lời.
- Như thế có lẽ sẽ tốt hơn cho ngươi đấy.
- Đó là điều khiến thần ngạc nhiên. Đức vua lo lắng cho thần đấy ư? - Hercule hỏi.

Nhà vua khéo léo lẩn tránh câu hỏi của Her-cule bằng một cử chỉ tỏ vẻ khinh bỉ. Công việc mà ông áp đặt cho chàng lần này là hết sức siêu việt và nặng nề. ông ta tỏ vẻ vui mừng vì điều đó.

- Ta giao cho ngươi trọng trách lau chùi các chuồng ngựa của vua Augias. Cho ngươi được quyền chọn lựa cách thức và thời gian tiến hành.

Ngươi có thấy là ta rộng lượng...

- Thật không xứng đáng với người khi phải giao cho thần nhiệm vụ này. Và cũng không xứng đáng với thần khi chấp nhận nó.

Hercule không nén được cơn xúc động mạnh.

Trí tưởng tượng của Eurysthée quả là vô biên.

Hay đúng hơn là trí tưởng tượng của người đã mớm lời cho ông ta....- Nhưng ngươi sẽ chấp nhận, Hercule ạ!

Người sẽ chấp nhận! Thật đơn giản bởi vì người không có sự lựa chọn. Người hiểu không? Không có sự lựa chọn!

- Vâng! Thần sẽ lau chùi chuồng ngựa của Augias. Và thần sẽ chăm chỉ làm việc đó! Rồi thần sẽ tốn ít thời gian hơn là người tưởng, thưa đức vua! Hãy tin thần, sẽ có một ngày mà người sẽ phải trả nợ cho các vị thần hay chính với chúa tể Jupiter. Và ngày đó, Eurysthée, tôi sẽ không ở vào địa vị của ngài được. Không ai có thể thay ngài chịu sự phán xét của thần linh.

Hercule tới nơi, được vua Augias đón tiếp ngay. ông ta uể oải ngồi trên ngai vàng. Về mọi chuyện Augias quả thực thật biếng nhác. ông ta không thích hoạt động và quyết định, trước mắt ông thời gian và công việc tách rời khỏi ông.

Chính sự phó mặc ấy đã giải thích việc chuồng ngựa của ông ta ba mươi năm chưa được quét dọn.

Ngay cạnh lâu đài, Hercule đã cảm thấy ngột ngạt vì xú uế, một mùi hôi thối nồng nặc còn tệ hơn cả ở đầm lầy Lerne hay hồ Stymphele.

Mới nhìn ai cũng có thể nhận ra rằng những người sống trong lâu đài hay ở các vùng lân cận chắc hẳn phải tập quen với điều đó từ hàng bao nhiêu năm nay. Mà người đầu tiên đó là nhà vua của họ. Nếu Eurysthée không gửi Hercule tới để lau chùi quét dọn thì Augias vẫn tiếp tục sống trong hoàn cảnh như thế.

Hercule cho rằng một công việc như thế là hết sức tầm thường. Chàng phản đối cũng vô ích vì mỗi mệnh lệnh do Eurysthée đưa ra đều phải được thực hiện. Chàng cho rằng công việc này, ngoài việc lập chiến công, còn là phương cách giải thoát cho những người nô lệ. Hercule chợt thấy cần phải đòi hỏi một thù lao ở vua Augias.

Từ trên ngai vàng, Augias im lặng giương đôi mắt nặng nề quan sát Hercule. Đứng bên phải ông là người con trai Phylée cao lớn bệ vệ, cũng là người phụ tá của nhà vua. Hercule không hiểu làm thế nào một chàng trai trẻ như Phylée lại có thể chịu đựng nỗi sự lười biếng cũng như sự thờ ơ đối với công việc của quốc gia như thế của cha mình. Chẳng lẽ anh ta lại tôn trọng quyền lực của cha mình đến vậy? Đó chính là cách giải thích duy nhất mà Hercule có thể chấp nhận được.

Cuối cùng thì Augias cũng mở một mí mắt ra; con mắt của ông ta "sinh động" như mặt nước đông đặc của đầm lầy. ông ta nói với một giọng buồn bã:

- Như vậy, chính Eurysthée đã gửi người đến để quét dọn chuồng ngựa cho ta! ý nghĩ kỳ cục thay! Ta xin cam đoan với người rằng đàn bò của ta không hề khổ sở khi phải ở đó. Thế thì, để làm gì chứ!... Một khi dọn dẹp xong, nó lại bẩn thỉu như cũ, rồi lại phải tiếp tục... Nghĩ tới điều đó ta thấy nản quá rồi...

- Nhưng thưa cha! - Phylée nói. - Những chuồng ngựa này cần phải được dọn dẹp. Con tin rằng, nếu ý định của Eurysthée có thể thực hiện được thì toàn

thể dân chúng đều được hít thở một bầu không khí trong lành. Các nước láng giềng cứ than vãn về điều đó mãi rồi cha ạ!

Augias vẫn biếng nhác nói:

- Bọn họ chỉ ghen tức với đàn gia súc gia cầm của ta thôi chứ không có gì khác hơn đâu.

Giả sử ta có đồng ý đi nữa thì Hercule cũng không thể một mình hoàn thành được một công việc như thế. Phải mất nhiều năm trời. Nghĩ thế ta thấy nản lắm rồi...

Cứ hết một câu nói Augias lại thở dài. Điều này làm cho con trai ông thấy bực bội. Hercule chưa bao giờ thấy một ông vua khiếm nhã như thế. Có những ông vua độc tài hiếu chiến; những ông vua nhân hậu, công bằng và biết lo lắng cho thân dân thì có... nhưng một ông vua mỗi một chẳng làm gì thì chưa bao giờ chàng gặp. Đúng là Augias cũng phải có điều gì làm cho một vị khách kinh ngạc!

Hercule nói:

- Tôi nghĩ việc dọn dẹp chuồng ngựa là rất cần thiết. Và hơn thế, như con trai ngài khẳng định là các nước láng giềng rất khó chịu. Và thật là phi lý nếu họ tới gây chiến tranh với ngài bằng một lý do như thế. Liệu ông có mất gì đâu nếu để tôi làm việc này?

- Đúng thế thưa cha, cha còn sợ gì?

Augias thở dài nảo nuốt như những người gần đất xa trời rồi đưa tay gõ nhẹ lên chỗ tựa của ngài vàng.

- Ta thấy những chuyện này làm phiền ta quá. Rất phiền. Ta đã có rất nhiều việc phải lo lắng rồi... Trông coi việc lau chùi chuồng ngựa làm cho ta thêm mệt mỏi mà thôi.

- Nhưng thưa ngài, ai dám đòi hỏi ngài phải lo lắng trước khi công việc được làm xong? Tôi sẽ dọn dẹp chuồng ngựa và sẽ quay về Tirynthe báo cho vua Eurysthée biết.

Augias lại gõ gõ tay vào bệ trước khi trả lời:

- Ta mệt mỏi vì cuộc tranh luận này lắm rồi.

Hercule, người cứ làm cái việc mà người tin là có thể làm được đi. Còn ta, không bao giờ muốn nghe nhắc đến nó nữa.

- Thưa đức vua Augias, tôi cần phải yêu cầu ngài một khoản thù lao nhỏ. Ngài là người đầu tiên cho rằng công việc của tôi rất khó khăn cực nhọc và ngài còn nghi ngờ tôi sẽ không thành công. Ngài cũng thấy rằng bất cứ một công sức nào cũng xứng đáng được nhận thù lao.

- Người muốn ta trả lương cho người ư?

Nhưng ta có mời người đến đâu... Eurysthée gửi người đến đấy chứ. Người nên hỏi ông ta về chuyện này.

- Thừa cha! Con cũng đồng ý với cha. Nhưng con tin rằng vua thành Tirynthe sẽ không trả lương cho Hercule đâu. Việc anh ta phục vụ cha cũng đáng để cha cảm ơn đấy chứ.

Augias nhắm tịt mắt lại. Trả hay không trả cho Hercule thì có quan trọng gì với ông đâu...

Không vì thế mà ông ta giàu hơn hay nghèo đi, gia tài của ông ta đã lớn quá rồi.

- Vậy người muốn ta trả công người cái gì?

- Tôi chỉ mong có được một phần mười đàn gia súc của ngài thôi.

- Ồ! Chỉ có vậy thôi sao... Người sẽ có ba trăm con vật, ta sẽ chẳng mất mát gì nhiều.

Câu trả lời bộc lộ sự chán nản của Augias, hay bộc lộ sự thiếu tin tưởng vào Hercule. Chàng thấy nên rút lui để bắt đầu công việc; vấn đề này sẽ bàn lại sau.

- Thôi được! - Hercule nói. - Tôi xin coi Phylée là nhân chứng cho cuộc thỏa thuận này.

Tôi sẽ tới chuồng ngựa ngay bây giờ.

- Tù người! - Augias vừa ngáp vừa nói.

Hercule chẳng cần phải xác định phương hướng của chuồng ngựa. Cái mùi xú uế đã chỉ đường cho chàng tới nơi. Khu nhà thật rộng rãi, đàn gia súc thật đông đúc. Hercule đi vòng quanh khu nhà để quan sát rồi đến cái cửa chính. Lốp phân dày lưu cữu lâu ngày làm chàng nghi ngờ cả chính bản thân mình.

Liệu chàng phải có phương cách nào để tiến hành công việc?

Chàng rời xa khu chuồng ngựa để suy tính.

Augias quả là có lý: chàng sẽ phải mất nhiều năm rông! Liệu chàng có phải từ chối không? Dĩ nhiên là không rồi. Điều đó sẽ chẳng còn nghĩa lý gì sau những chiến công lẫy lừng của chàng. Nhưng chàng thấy lo lắng vì không thể phác thảo nổi một kế hoạch. Trước nay, chàng đều quyết định rất nhanh chóng mọi việc. "Hay là vẻ lười nhác của Augias đã ảnh hưởng đến ta? - Hercule nghĩ." Trong khoảnh khắc, chàng đã mừng tượng ra việc tới hỏi thăm ý kiến Phylée - chàng trai trẻ thông minh. Hẳn anh ta sẽ có những ý kiến bổ ích cho chàng...

Hercule định đi tìm Phylée thì đột nhiên chàng nghe có tiếng nói mơ hồ:

- Nước! Hercule! Nước!

Hercule quay ra sau. Chẳng có ai cả. Chàng đang mơ ư?

- Nước! Chỉ có nước mới dọn nổi. - Giọng nói huyền bí ấy lại lặp lại.

Nước ư? Thế còn cái gì nữa? Cần phải có một khối lượng rất lớn. Rồi còn phải mang nó vào trong chuồng ngựa. Nhưng sức lực và hai tay của chàng không thể làm nổi điều đó.

- Mắt của ngươi, Hercule! - Giọng nói lại cất lên. - Đừng quên đôi mắt của ngươi. Có lần ta đã nói rồi mà!

Minerve! Đúng là Minerve vừa tới giúp chàng thêm một lần nữa, Minerve đã theo chàng, đã chỉ đường cho chàng dưới bộ dạng một mục đồng, và cứ ở bên chàng mà Hercule không hề hay biết.

Hercule chợt nhìn thấy nguồn nước mà chàng cần. Bao quanh lâu đài và khu chuồng ngựa là hai con sông Alphée và Pénée đang cuộn cuộn chảy như gọi mời chàng.

Không đợi chờ gì nữa, Hercule quay trở lại khu chuồng ngựa và bắt tay vào việc đầu tiên. Chàng dùng kiếm khoét hai lỗ hổng lớn trên hai bức tường ngang hai dòng sông, rồi hai lỗ khác trên bức tường đối diện.

Trong khi chàng làm việc, có một người hầu vội chạy tới báo cho Augias.

Nhà vua rời lâu đài và giận dữ khi nghe tin Hercule đang phá hoại khu chuồng ngựa của mình. Ngài quát:

- Hercule! Ngươi điên đấy à? Thay vì lau chùi thì ngươi lại phá hỏng chuồng ngựa của ta.

- Xin nhà vua đừng lo lắng. Chuồng ngựa của người sẽ sạch sẽ và các bức tường sẽ được bịt lại trước khi mặt trời lặn.

Augias trở về.

- Ta rất tò mò muốn chiêm ngưỡng một công trình vĩ đại như vậy!

- Rồi ngài sẽ thấy! Trước hết ngài hãy đưa mọi người đi xa khỏi chuồng ngựa.

- Được! Ta sẽ ra lệnh theo ý ngươi. - Augias ngáp uể oải.

Nhà vua chậm chạp rời khỏi nơi đó. Hercule lại tiếp tục công việc của mình.

Những lỗ hổng đã được mở, chàng lại tiếp tục đào một con kênh sâu và rộng. Sau vài giờ nước hai con sông đã nối liền với nhau. Vừa lúc ấy mặt trời bắt đầu lặn. Chàng báo cho Augias và Phylée biết.

Nhà vua cùng con trai đứng theo dõi ở hai bên bờ kênh theo sự chỉ dẫn của Hercule. Chàng tiến về phía hai con sông. ở đó, chàng tháo chốt ở đầu con kênh và trong giây lát, hai con sông Alphée và Pénée xối xả đổ nước vào con kênh.

Vài phút sau, nước chảy tràn ra mọi phía, rửa sạch khu chuồng gia súc và cuốn theo mọi rác rưởi ra biển. Chẳng mấy chốc, không khí trở lại trong lành.

Augias hết lời ngợi khen:

- Ta phải công nhận ngươi là một người hết sức thông minh.
- Thừa cha! Bầu không khí thật trong trẻo.

Làm sao mà chúng ta có thể chịu đựng được sự ô uế trong một thời gian dài đến vậy? Tôi còn nhớ trước đây không lâu, thành phố quả là hôi hám. Hercule, không bao giờ chúng tôi hết biết ơn anh....- Những gì chúng ta giao ước... thế là đủ rồi.

Tôi phải lên đường về Tirynthe. Xin trao lại cho tôi ba trăm con bò.

Đôi mắt của Augias sụp xuống. Chuyện này...

thật là phiền toái...

- Nghe đây Hercule! Tất cả những gì ngươi làm quả thật đều rất tốt cho ta. Nhưng...

- Nhưng sao?

- Đây, chính là Eurysthée bắt ngươi phải lau chùi chuồng ngựa chứ đâu phải ta.

- Ngài từ chối trả công ư? Phylée, có phải anh đã tận tai nghe cha anh hứa thưởng công cho ta ba trăm con bò không?

Augias quay sang con trai nghĩ: "Liệu hẳn có nói điều ngu xuẩn không đây?"

- Đúng thế Hercule! Cha ta đã hứa trọng thưởng ngươi. Ta nhớ điều đó.

Trước lời nói của Phylée, Augias chỉ biết thờ dài. Đứa con trai ông lương thiện và trung thực, chẳng giống ông tí nào.

- Đúng là ta đã hứa điều đó. - Nhà vua nói.

- Nhưng chính là bởi tại ta không tin ngươi có thể làm được điều đó. Người trần mắt thịt nào có thể làm được thế? Nếu ta biết trước được rằng ngươi có thể làm được thì ta sẽ không hứa hẹn cho ngươi một phần mười đàn gia súc của ta. Ta mệt mỏi lắm rồi Hercule ạ! Ta chán những cuộc tranh luận liên miên thế này. Cảm ơn ngươi về tất cả mọi điều. Đường trở về đang sẵn sàng đợi ngươi đó.

- Không thừa cha! Lời hứa phải được thực hiện! Không thể biện minh bằng những lý lẽ khác.

- Tôi được quyền có ba trăm con bò, thừa Augias. Tôi đã cống hiến tất cả trí tuệ và sức lực để phục vụ ngài. Trong một thời gian ngắn tôi đã hoàn thành được công việc cực nhọc đó.

Augias thật là tiên thoái lưỡng nan: Hercule đã chứng tỏ mình là người có sức mạnh phi thường. Nếu như Augias không thực hiện lời hứa, Hercule có thể gây nên điều tệ hại. Nhưng nhường cho chàng một phần mười số gia súc thì quả là ông ta sẽ rất buồn phiền. Quyết định thế nào đây?

Phylée cắt ngang dòng suy nghĩ của cha..- Thừa cha! Nếu cha không đồng ý trao quà tặng như cha đã hứa, con sẽ không còn là con trai của cha nữa. Con sẽ rời bỏ lâu đài và đất nước này!

- Còn tôi, tôi có thể giết ngài đấy! - Hercule đe dọa Augias.

Augias không lo sợ. Lời đe dọa của Hercule chỉ là một giả thiết. Chắc là chàng chẳng dám giết ông ta đâu. Và hơn thế, đứa con trai rắc rối của ông đã cho ông biết nguyên do việc Hercule phải tới đây.

- Người sẽ không giết ta, Hercule ạ! Người sẽ phải tuân lệnh Eurysthée mãi mãi đến cuối đời, không bao giờ có thể hy vọng mọi sự kết thúc. Người sẽ không nhận được một con bò nào cả đâu... Còn con, Phylée! Đứa con ngu xuẩn không hiểu gì về quyền lực của một vị vua, nếu con muốn bỏ đi thì hãy đi đi! Cả hai hãy đi khuất mắt ta, ta mệt mỏi lắm rồi. Có thần Jupiter chứng giám, ta mệt mỏi lắm rồi...

- Không, cha không thể đuổi con, nếu con còn có thể gọi cha như thế!... Trước tất cả các vị thần trên đỉnh Olympe con rất hồ thẹn đã là con trai của cha. Cha không thể đuổi con, nhưng con sẽ ra đi.

- Ngài thật không xứng đáng có một người con như thế, Augias ạ! - Hercule tiếp lời. - Có thể chính vì anh ấy mà tôi không giết ngài.

Nhưng một ngày không xa tôi sẽ quay lại đây, và ta sẽ báo thù.

Augias trả lời bằng những cái ngáp dài.